

Молодий Комуніст

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XVIII

№ 44 (2304)

ВІСТОРОК

12

КВІТНЯ

1977 РОКУ

Ціна 2 коп.

Газета виходить
з 1939 року.

Жовтнева вахта комсомолу ЩОДНЯ ПОПЕРЕДУ

У колісному цеху вагонного депо станції Пемічна роблять і ремонтують колеса до вагонів. Тут широкого розмаху набуло змагання молоді на честь ювілею Радянської влади під девізом «60-річчю Великого Жовтня — 60 ударних тижнів!»

Токарі — комсомолець Петро Ешуків і кандидат у члени КПРС Віталій Огир добираються високим показникам. Освоївши нову технологію ремонту колес, вони виконують змінні норми на 130 процентів, підвищили якість роботи.

Г. ГУСЕИНОВ,
громадський кореспондент «Молодого комуніста».
м. Пемічна.

ЙДЕ МІСЯЧНИК ЛІСУ І САДУ

Надаючи великого значення збереженню навколишнього середовища, вагомий вклад у виконання народногосподарського плану посадки лісу вносять комсомольці і молодь господарств і підприємств, навчальних закладів Кіровоградщини, які з 1 квітня беруть участь у обласному комсомольсько-молодіжному місячнику лісу й саду, оголошеному секретаріатом обкому ЛКСМУ України та обласним управлінням лісового господарства і лісозаготівки.

Шостий рік працює на молочнопарній фермі № 3 колгоспу імені Леніна Долинського району Галина Поклад. Особливо відзначилась вона минулого року, надавши від кожної корови по 4357 кілограмів молока. Ця молода дівчина успішно несе трудову вахту на честь 60-річчя Великого Жовтня.

Фото С. ФЕДЕНКА.

Взяв зобов'язання — виконай!

ПІДКОВА — шматок штабового заліза, зігнутий по формі підкови копита коня і кріплений до останнього спеціальними цвяхами. Призначення підкови — захистити копито від швидкого спирання та ушкодження. Кування має величезне значення для працездатності тварини: невміле кування часто веде до того, що абсолютно здорова тварина виводиться з ладу, — так описувалась важливість підкови в листостомі Малої радянської енциклопедії, випущеної 1930 року. Цікаво, що четвертий том цього ж видання про значення самих коней у народному господарстві не сказав ні слова, присвятивши їм три сторінки. І дитині тоді було зрозуміло, яке воно, це значення.

Тепер, у час бурхливого розвитку науково-технічної революції, про коней багато хто з нас згадує лише при потребі визначити потужність двигуна в кіньських силах. Навіть й недоречно було б писати про підкови. Але...

За даними Центрального статистичного управління, на 1 січня 1977 року на Україні налічувалось 7,5 мільйона коней. Вони працюють у господарствах гірських та болотистих місцевостей, служать на кордоні, завойовують призи у спорті. Для них потрібні щонайменше 30 мільйонів міських і надійних підків. Шматок штабового заліза, зігнутий по формі підкови коня — це величезний дефіцит. У республіці є одне підприємство, яке випускає їх масово. Це — кіровоградський завод «Металіст».

Два мільйони штук на рік — такий план заводу. Щодня він повинен звітувати телеграфом перед республіканськими організаціями про виконання завдань.

Пройдемося слюсарно-підковним цехом. Ні, тут немає ні горня, ні ковалів. Он заготовки розжарюють на цілком сучасній установці з допомогою струмів високої частоти, подають на вальцювальний верстат. Звідти — на горизонтально-кувальну машину, потім — на прес. І так — одинадцять операцій. Поруч виробляють шини. Їх закручують у підкови, щоб кінь і взимку був усюдигодом. Тепер, щоб зробити, здавалося б, нескладну річ, використовують понад 30 одиниць різноманітного устаткування, аж до шаф управління, опалених напівпровідниковими діодами, транзисторами, терморезисторами.

У цьому цеху зайняті бригади А. В. Арапової, Р. Я. Гавризи та комсомольсько-молодіжка Л. С. Прудкої. Дівчата

з молодіжного колективу працюють добре, успішно освоюють нові професії (тут більшість — новачки), але віртуозами своєї справи вважають робітницю із бригади А. В. Арапової.

Недавно ця бригада зважила свої можливості і, підтримуючи почин передових робітників Кіровоградської вузтрової фабрики, вирішила виконати своє п'ятирічне завдання за три з половиною роки. При цьому вона вказала на проблеми, над якими слід подумати раціоналізаторам. Торік уміліші готували 27 раціоналізаторських пропозицій з річним економічним ефектом 33,4 тисячі карбованців. Більшість із них впроваджено на лінії підків. За результатами минулого року «Металіст» серед підприємств обласного управління місцевої промисловості посів перше місце по впровадженню пропозицій раціоналізаторів.

Увага всього колективу заводу до виробництва підків зрозуміла: підприємство тривалий час не виконувало плану випуску «деталей до коней». Торік до двохмільйонного рубежу не дотягнули. Нині справи поліпшились. У березні завод виробив понад 190 тисяч підків. А 23 березня «Металіст» рапсодував: план першого кварталу виконано достроково. Вперше досягнуто запланованої потужності.

Цього року на підприємстві закінчують впроваджувати комплексну систему управління якістю продукції. Ні, не просто зробити добру підкову!

Як побуваєш на цьому заводі, тобі стає ясно, що в сьогодні, коли в кімнатах світається екрани кольорових телевізорів, вулицями снують «Ладі», а в космос літають ракети, коні свого ще не відслужили. Їх треба «взв'язати», використувати силу сучасної техніки. Так, як це й роблять на «Металісті». До речі, про коней і техніку. Підкови закуповують і реалізують обласні бази республіканського об'єднання «Укрлісгосптехніка»...

І ще одне. Робітник заводу Олександр Васильєвич Слєпихов, який виготовляє інструменти і пристрої для виробництва продукції підприємства, в тому числі й підків, недавно зробив штамп для випуску на заводах обласного преміум ковалів до коліс «Москвич-412» — цілком сучасної запасної частини.

М. БІДЕНКО.

13 КВІТНЯ — ДЕНЬ ПОЕЗІЇ НА КІРОВОГРАДЩИНІ

Коли зоря Жовтнева розцвіла,
Світ розкрились,
І вирости у долі два крила —
Любов і Вірність.
І нас двоюрідля горде понесло
Крізь пафос буднів.
Одне тепер націлене крило
Лише в майбутнє;
А друге землю рідну на собі
Тримає дугою.
І ми космічний вірус добі
Під стягом Дружби...
Коли зоря Жовтнева розцвіла,
Світ розкрились,
Піднесли нас до сонця два крила —
Любов і Вірність!

Михайло РОДИНЧЕНКО,
вчитель.

с. Олександрівка
Долинського району.

Нагальним вітром, шквалом-грозою,
Немов бурхливий гірський потік,
Прийшов провісник ери нової,
Двадцятього віку сімнадцятий рік.
Зійшов зорею, засяяв ясно
Нової ери наш перший піл.
Приніс він Рівність, братерство, Щастя,
З'єднавши Молот і Серп навік.
Що крок — то ближче, куди прямуєм,
Що рік — то швидше до цілі йдем,
Своє ми щастя самі будуєм
І Комунізмом його зовем.

Віктор ЧОРНОГОР,
учитель.

с.мт Нова Прага
Олександрійського району.

1.
Чуєш, світе? Будь завжди червоним!
З прапора вливай гарячу кров!
Землю перев'язують колони,
Як рушники народжену любов.
Музика і музика, і рушники,
Сплеск очей на всіх материках...
Ленін йде упевнено і раучно,
І земля усміхнена така...

2.
Закохаймося у червоний травень,
В коси нерозплетених пшениць.
Мов дівчатка, підрастають трави,
Падають на луках горілиці.
Дивляться у небо, наче в назву,
Синій нупол п'ють, як молоко,
І чекають від людини ласни
В запашних левадах за садом...

Микола СОЛОДЧЕНКО,
журналіст.

с.мт Вільшанка.

Робітникам кіровоградського заводу
«Червона зірка» присвячую.

Автор.

Я, просочений струмом, вогнем і литвом,
Відчуваю добу всім кріцетивм еством.
У верстатах, пружинах, машинах, колесах
Підрастаю незмінно щоміни увесь я.
Я — завод. В організмі моєму
Десять тисяч сердець б'ються серцем одним.
Мій поет у спеціалі. Він творить поему
Не з рядків, не із слів, не із рим...

Він складає строфи
з блискавиць і криків.
(Кран спускає строги
На заводній дільниці.)
Арматура — струнами
В алегоричній плетиві,
(Плитами чавунними
Звичайно тан ідемо ви.)
Пневмомолот префікси
Заримує миттю
(Цех ковальсько-пресовий —
Гра вогнем і міддю.)

Я, просочений маслом, бензином і потом,
Поспішаю сьогодні. Не можу на потім
Відкладати свої будні, як аркуші чисті,
Календар по мені лічить сонячні числа.
Я наповнений дзвоном неймовірних
конструкцій.

Десять тисяч горлянок моїм горлом
сміються.

Двадцять тисяч очей — мої очі зірні.
Двадцять тисяч долонь — мій мої руки.

Сотня тисяч думок — поступ мій
визначальний.

Перероджую будні в небуденні пісні.
...Я — «Червона зірка» Я — завод

звичайний.
Незвичайні люди трудяться в мені.

м. Кіровоград.

ВСІ — НА КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК!

ІМЕНІ 60-РІЧЧЯ ЖОВТНЯ

Механізатори, тваринники
колгоспу «Маяк» Знаменського
району зобов'язалися в день
«червоної суботи» працювати з
найвищою продуктивністю. Після
закінчення змін на весняно-
му полі, на фермах комсомоль-

ці колгоспу візьмуть участь у
впорядкуванні рідної Трепівки.
Зокрема, біля адміністративного
будинку, господарства вони
закладуть комсомольський
сквер, який буде названо іменем
60-річчя Великого Жовтня.

На двоєктарному пустирищі
посадять липи, верби, клени,
каштани та інші дерева. Юнаки
і дівчата вже заготовили
близько двохсот саджанців.

В. БАРАБАШ,
агітатор першої тракторної
бригади колгоспу
«Маяк» Знаменського
району.

Кріпильник звично вийшов з кліті,
Ідо в роздягальню через сад,
А на вологому ще вітті
У сповитках квіти сплять.
Кріпильник стає: вишневе гілля
На плечі стомлені лягло.
З нашкода іскорки вугілля
Летять, освітлюють чоло.

Клавдія БАШЛИКОВА,
вчителька.

м. Олександрія.

Голубе небо чисте,
Сонце ярке, лучисте,
Громкий детский смех —
Это мир,
мир для всех!
Пусть горят его огни,
В бесконечность мчатся дни,
В бесконечный мир весны.
Это мир
без войны!
И взойдут над землей —
Над тобой и над мной —
Стаи белых голубей.
Это мир —
мир людей.

Виктор ЛЯБИХОВ,
рабочий,

г. Кировоград.

Молодой упругий ветер веет.
Рек таежных — быстрая вода.
Там, на Ангаре, на Енисее,
Вырастают снова города.
Тянутся стальные магистрали,
Поезда летят через тайгу.
Первыми строители шагали
В тех местах, где была пурга.
Все, что на земле стоит веками:
Фабрики, мосты и каждый дом, —
Вашими воздвигнуто руками,
Вашим героическим трудом.
Он всегда почетным, светлым будет
В городах, в тайге и на селе.
Кланюсь вам, дорогие люди,
Всем, кто призван строить на земле.

Алексей НЕКРАС,
рабочий,

г. Александрия.

На шляху, де пахнува
прив'ялий чебрець,
Чекав ворогія
у засаді боєць,
Тим часом зозуля
кувала літа
і їх налічила
солдату до ста.
Та марно. Загинув.
Він танків прорив,
Оббитий гранатами,
тілом спинив.
...Край шляху, де пахне
зелений чебрець,
Підвісив у бронзі
той самий боєць.
І сива зозуля туди приліта
і лічить, і лічить
безсмертні літа.

Наум ДОБРИН.

МАТЕРИ

Слушає последние известия,
Голову и ладони прислонив.
Диктор говорит о новом Бресте
И о том, что нынче он красив.
Спит село, но это птвичья дрема.
И под наждак невысокий кров
Залетает гром ракетодрома
И мычанье влече коров.
Спит село.
А ей одной не спится.
Одинок и бесприютен кров.
Мысли заблудились, словно сплыви,
В нитях несончаемых годов.
Незамысловат рисунок вязыи,
Сумрачны тревожные тона:
Две могилы за селом, под влзом,
Две — за Вислой, у Невы — одна.
А еще — в Гренаде... На Гаити...
А еще... еще бог знает где!
Тянутся невидимые нити
От креста и звезды, от креста и звезды.
Спит село.
Спят села. Города.
Южный крест.
Полярная звезда.

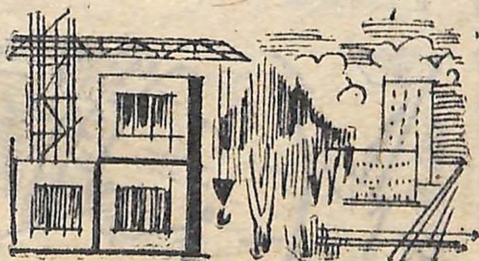
Юрий КАМИНСКИЙ,

г. Кировоград.

Дружба — вот слово главное.
Люди планеты всей,
Давайте учить географию
По письмам своих друзей.
В Париже, в Москве, в Горькоце,
Как кто-то мудрый сказал,
Одно отражается солнце
Во всех человеческих глазах.
Пусть мирные птицы будут
Встречать по утрам зарю.
«Так будьте же лучше, люди!» —
С надеждою всем говорю.

Ирина ЛАЗАРЕВА,
студентка.

г. Кировоград.

СЬОГОДНІ — ДЕНЬ КОСМОНАВТИКИ

«НЕМАЄ ПЕРЕШКОД ЛЮДСЬКІЙ ДУМЦІ»

Майже двадцять років тому, 4 жовтня 1957 року, весь світ облетіло повідомлення ТАРС про запуск першого в світі штучного супутника Землі, радянського супутника. І це було людини, котра б не чула хвилюючого сигналу з космосу: «Бін! Бін! Бін!» Так почався штурм Всесвіту, так почався шлях до зірок.

14 вересня 1959 року радянський вимпел було доставлено на Місяць.

12 квітня 1961 року вся планета знала ім'я Юрія Гагаріна...

Хто ж ця людина-велет, що вперше здійснила найсміливішу мрію землян, вилетіла «за руку» на космічній орбіті перших космонавтів?

Тепер ми всі цю людину знаємо. Це Сергій Павлович Корольов, лауреат Ленінської премії, двічі Герой Соціалістичної Праці, академік, видатний конструктор.

Про Корольова написано багато книг. Вони не залежуються на полицях магазинів, про них часто питають у бібліотеках. І це не випадково.

У промові на урочистому засіданні, присвяченому 250-річчю Академії наук

СРСР, Леонід Ілліч Брежнев назвав С. П. Корольова одним з найвидатніших вітчизняних учених, які прославили Батьківщину, збагатили світову науку.

«Мимо во л і хочеться вигукнути: так багато зроблено і пройдено, — писав Корольов. — і водночас не можна не сказати: як мало ще досягнуто, як багато ще належить зробити!»

«Без науки нічого не зробиш у житті...» — звертав він увагу.

«Теорія і практика, практика і теорія — дуже корисні речі», — твердив він. «Людина без мрій — усе одно, що лтак без крил», — доводив він.

«Сім раз відмір, добре перевір, один раз відріж і знову перевір», — радив він. «Неможливе сьогодні стає можливим завтра», — вчив він.

«Немає перешкод людській думці!» — запевняв він, і доводив це своїм життям.

М. НОЖНОВ,
інженер-конструктор головного спеціалізованого конструкторського бюро посівних і комбінованих машин.

НА ФОТО: МОНУМЕНТ НА ЧЕСТЬ ОСВОЄННЯ КОСМОСУ В МОСКВІ І СКУЛЬПТУРА БІЛЯ СТАНЦІЇ МЕТРО «РИЗЬКА».

Фото автора.

«ДОРОГА»

ОГЛЯД ЛИСТІВ

Інструкція проти гуманності?

Ситуація була буденною для Кировоградського автовокзалу. До салону зайшла черговий диспетчер. Мозаки обзела поглядом пасажирів, зазирнула в папери, які тримала в руках.

— Один пасажир зайвий! — сказала.

Ззеду підвелася жінка, пов'язана темною вовняною хусткою:

— Я без квитка. Ми з дочкою ідемо на похорон. Іншим рейсом не встигнемо. А телеграму забули вдома... І прихилила до себе дівчинку років п'яти.

— Нічого не знаю. Зайвність салону. Не затримуйте автобус!

Запанувала напружена тиша...

Пригадався схожий випадок:

Молодим батькам з двома дітьми (менше — немовля, старшому — років два-три) в касі дістався лише один квиток. Вони теж відмовились їхати одне без одного, і диспетчер наказав водієві відігнати автобус на відстій. Потім адміністрація все-таки пішла на те, щоб порушити інструкцію. Батьки і діти поїхали разом. Але скільки нервів це коштувало їм!

Нині ситуація повторювалася. Переконавшись, що пасажирка з дитиною не збирається виходити з автобуса, жінка з червоною пов'язкою на руці ачинила так само, як і її колега, — зникла з документами у приміщенні автовокзалу. Пасажири обурювались і дискутували:

— Совісті у них немає! У людей таке горе...

— А у неї інструкція, теж треба розуміти!

— Треба ж і людиною бути, а не черствим бюрократам!

— Вона буде людиною, а з неї премію знімуть!

— До чого тут людяність? Вона на роботі!

— А на роботі не треба бути людяним!

Жінка з дитиною, здавалося, не чула цього словесного потоку. Думала про щось своє. Нарз у дверях знову появилася диспетчерка:

— Жінко! Виходьте! Візьмете квиток на інший рейс. Чи затримувати через вас автобус?

Було ясно, що вона не відступить. І безбілетна пасажирка з дитиною, яка зайшла слізьми, залишила салон.

Автобус поволі вибирався з вокзалу. Перед світлофором зупинився. Троотуаром ішла виставлена із салону жінка. І тут пасажири не витримали:

— Водію, візьміть! Відчиніть двері!

— Нехай іде! Будьте ж людиною хоч ви!

— Допоможіть! У неї таке горе...

Водій відчинив двері. Ще не вірячи в удачу, мати з дитиною зайшла до автобуса. Ій відразу поступились місцем. Шофер виписав квиток...

Дорогою пасажири ще доваго обговорювали цей випадок. Сходились на тому, що, з точки зору людяності, шофер учинив благородно, хоч і порушив інструкцію. Всі погоджувались — винятки з правил інколи вкрай необхідні, хоч не слід робити це системно. Засуджували поведінку диспетчера, схвально відзивалися про водія. Та нікому не спало на думку спитати самого себе: чому ж я особисто, чому ж ніхто з нас не виявив людяності? Не знайшлося пасажирка, котрий поступився б квитком жінці, якій конче потрібно було їхати? Чому всі чекали, що чуйність виявить саме офіційна особа — диспетчерка? А вона, як не крути, людина, обмежена рамками інструкції.

Аби узнати думку читачів про подібні ситуації, ми й

запропонували в сторінці «Дорога» (дивись «Молодий комунар» за 1 лютого цього року) пасажирам і водіям два запитання.

Редакція одержала чимало листів з відповідями на них. Листи здебільшого від пасажирів. Одні з них вирішили, що в наведеній ситуації неправий водій приміського автобуса, інші вважають, що винні пасажири, які замість того, щоб узяти попередньо квитки на автовокзалі, чекали транспорту при виїзді з міста, надіючись на людяність шофера. І лише окремі звинуватили також і пасажирів автобуса, котрі обурились, коли один з безбілетних зажадав квитка...

Чи не ми з вами часом, заплативши гроші, «благородно» не беремо квитка, чим даємо змогу декому з водіїв наживатися за рахунок пасажирів? Так, так, саме наживатися. Адже є й далекі рейси, на яких вартість квитка виливається в довгий карбованець. Саме цю думку проводить у своєму листі А. М. Колесник з Олександрії. Він же наголошує, що, з точки зору людяності, водій мав рацію лише тоді, коли підібрав людей, які мокли на дощі.

«Різні випадки бувають у дорозі», — пише далі Анастолій Миколайович, відповідаючи на друге запитання. — На перший погляд, усе наче по закону, а на серці неприємний осадок...

20 січня повертався я до Олександрії рейсовим автобусом, що відходив з Кировограда о 16-й год. 40 хв. Уже в Олександрії один із пасажирів попросив водія зупинитися біля школи № 6. Та шофер, мотивуючи тим, що в графік не вкладається, зупинив автобус аж на автовокзалі. Пасажири, які поспішали до тяжкохворого сина, добираючись з автовокзалу до потрібного їм місця, втратили багато часу.

Здавалося б, ніяких претензій до водія рейсового автобуса не пред'являв. Але ж повинні бути у водія якесь почуття людяності...

Десятикласник Триліської середньої школи Олександрівського району Іван Поліщук у листі до редакції ділиться такими думками:

«Я і кілька моїх товаришів ходимо до школи в сусіднє село, за шість кілометрів. Про нас подбала держава, забезпечила проїзними квитками. Але нам не завжди доводиться їхати. Водії автобусів Чигиринського автопарку (повз село проходить маршрут Чигирин — Олександрія) часто відмовляються взяти нас навіть із проїзними квитками. Кажуть, що ми з іншої області і що гроші, одержані за наші проїзні, йдуть, мовляв, до Олександрійського автопарку. Черкашам же ніякої вигоди. Купуйте, мовляв, квитки в нашому автопарку, тоді ми вас возитимемо...»

Людилю Філіпович із Хмельового Маловісківського району турбує те, що в касі місцевої автостанції не завжди можна дістати квиток до Знаменки на автобус Березівка — Олександрія, котрий зупиняється у Хмельовому. Навіть з проїзним важко потрапити на цей рейс...

Про свої думки, цікаві випадки в дорозі повідали нам Г. Маликов, П. Турин із Знаменки, Д. Яшан з Новгородківського району, Л. Вовк з Добровеличківки, Р. Іщенко з Новоукраїни та інші. Редакція вдячна всім, хто прислав відповіді на наші запитання.

Тепер, певно, слід підкреслити думку, на якій зійшлася більшість наших авторів: розумні винятки з правил інколи необхідні. Все залежить від конкретного випадку і самої людини. І зовсім не обов'язково, щоб нею був диспетчер чи водій.

Ю. ДМИТРЕНКО.

НАЙДОРОЖЧЕ — ДРУЖБА

Юрко Доровських дуже хвилювався: він, восьмикласник середньої школи № 30 м. Кіровограда, мав виступити з трибуни V Все-союзної наукової конференції клубу «Планета» при Географічному товаристві СРСР. Та хвилювання було марним. Колективний реферат, що його привезли до Ленінграда юні географи, дістав високу оцінку всіх присутніх, наукове товариство «Глобус» нагородило дипломом I ступеня. Сподобалась учасникам конференції і виставка, яку привезли з собою кировоградці. Її експонати розповідали про багатогранну науково-дослідну роботу юних географів по вивченню рідного краю.

Серед усіх сувенірів, що їх привезли учні з Ленінграда, найдорожчі — адреси нових друзів. Дружба зі школярами нашої Батьківщини стане ще міцнішою.

Р. ДАНДАКУЛОВ,
керівник наукового географічного товариства «Глобус», дійсний член
Географічного товариства СРСР.
м. Кіровоград.

Хроніка
комсомольського
життя

ДВОДЕННИЙ СЕМІНАР секретарів комсомольських організацій, старших піонервожатих, завідувач будинками культури та сільськими клубами відбувся в Новомірогородському райкомі комсомолу.

Присутні обговорили питання об'єктивності комсомольських організацій районі у світлі вимог XXV з'їзду КПРС, завдання закладів культури та комсомольського активу по ідеологічному забезпеченню виконання соціалістичних зобов'язань, прослухали методичні поради і пояснення щодо поліпшення організації відпочинку молоді в районі, профілактики пияцтва і правопорушень серед неповнолітніх.

ТРИ ДНІ ТРИВАВ У КІРОВОГРАДІ семінар секретарів первинних комсомольських організацій органів внутрішніх справ, на якому йшлося про підвищення ролі комсомольських організацій органів внутрішніх справ області в комуністичному вихованні молодих співробітників і мобілізації їх на успішне виконання соціалістичних зобов'язань, узятих на честь 60-річчя Великого Жовтня і 60-річчя радянської міліції.

Учасники семінару побували в Олександрії, де ознайомилися з тим, як взаємодіють керівництво, партійна і комсомольська організації Олександрійського МВВС, виховуючи особистий склад відділу, зміцнюючи дисципліну і соціалістичну законність серед співробітників.

Оператор групи контролю Віра Новиченко та оператор групи табуляції молода комуністка Раїса Слободянюк працюють на Добролещківській інформаційно-обчислювальній станції. Вони можуть не тільки добре виконувати свою роботу, а й замінити похор. Для цього оволоділи суміжним спеціальностями.

На фото: Віра НОВИЧЕНКО (ліворуч) і Раїса СЛОБІДЯНЮК.

Фото В. МАСЛЕННИКОВА.

НА ПОРОЗІ ЖИТТЯ

ВИХОВАЙ СЕБЕ

Одна з найважливіших потреб людини — це потреба в самовдосконаленні. І в час, коли ми особливо прагнимо реалізувати її: цей час — наша молодість. Саме в цей пору життя йде становлення і формування особистості. Її спрямованості, складаються характер, взаємовідносини між людьми. І треба навчитися розуміти себе, розбиратися в собі, реалізувати свої існуючі й потенціальні можливості. Але як? Про це — бесіди психолога В. П. ШЕРШАКОВА, які ми сьогодні «чинимо друкувати».

«СВІТ
У МЕНІ»

ВІЗНАННЯ внутрішнього світу завжди було «світовою загадкою» для людини. «Зоряне небо наді мною і моральний «світ у мені», за словами великого німецького філософа І. Канта, — ось що найбільше приваблює думку людини. І це зрозуміло. Адже це найпотрібніші питання для кожного, хто думає про себе, про своє місце в житті, про те, ким бути і яким бути. Розібратися в них необхідно для всякої людини, особливо молоді. Чому?

Юність — це пора розквіту, пора «прориву» всіх сподівань і надій, усіх здібностей і бажань, пора розгортання колосальних можливостей і грандіозних планів. Ніякий інший вік не виявляє так бурхливо і сумбурно все, що є в нас, і важливо зрозуміти, що ти можеш, а на що тільки замахуєшся, що в тобі постійне, а що тимчасове.

Не можна не відзначити бурхливого інтересу до психології в наш час. Статті в журналах, книжки із серії «Еврика» зачитуються до дірок. Конкурси на психологічний факультет Московського університету скоро зрівняються з конкурсом у театральні училища та інститут кінематографії. У вік НТР, вік бурхливого розвитку технічних і природничих наук, для людини тим настійнішою стає потреба в усвідомленні і визнанні своєї неповторності, своєї індивідуальності, потреба в самовиявленні.

За родом діяльності (я працюю практично психологом) мені доводиться багато розмовляти з молодими людьми. І часто виявляється, що сам юнак дуже непевно і досить помилково розуміє себе, свої минулі і свої майбутні дії, наступний життєвий шлях, розв'язання багатьох життєвих питань і проблем. І це не вина його, а біда. Позначається відсутність досвіду і «культури» самоспостереження, невміння в масі переживань, що химерно поєднуються, побачити головне, навколо чого крутяться все інше.

Про найактуальнішу потребу зрозуміти себе, розібратися у своїх переживаннях і вихорі почуттів, у своїх плюсах і мінусах свідчить прагнення в молодості вести щоденник. Це сповідь, це самоаналіз, часто — «крик душі», нарешті, самовиявлення. В цей же період життя людина особливо дорожить дружбаю — вона найемоційніша, найінтимніша, найпотаємніша. Саме в цьому віці друг для нас «друге я». Візьміть до уваги — «Я». Друг — це дзеркало, в якому найповніше і найінтимніше відбивається людина, що пізнає себе. Ким ми найбільше дорожимо? Тим, хто нас розуміє, адже «щастя — це коли тебе розуміють».

По суті, процес самовиховання проходить у людині завжди незалежно від того, свідомий це процес чи не-

свідомий. Коли трирічний малюк, пробуваючи зв'язати шнурок, реагує на допомогу дорослого класичною фразою: «Я сам!» — це означає, що він уже починає виховувати себе.

Відомі точки зору, що людина є продукт середовища або продукт «спадковості» (не тільки батьків, а й прапрапрабабків).

Водночас не можна заперечувати вплив спадковості і середовища. Справа ускладнюється ще тим, що нас... довго виховували. Виховували мама і тато, дідуся та бабусі, виховували в дитячому садку і в школі, «виховували» аулиця і наші ровесники і так далі.

Що ж треба для успішної роботи по самовихованню? Перша умова — науково організувати його. Друга умова — мати мету, для якої ми хочемо виховати в собі якусь якість, хай то буде обсяг пам'яті чи критичність розуму, старанність чи наполегливість, присутність духу чи боротьба із соромливістю. Багаторічний досвід різних людей, наукові дослідження останніх років установили твердо: ніяка якість психіки, ніяка її особливість не формується, не виховується, не тренується сама по собі, а лише як засіб для досягнення іншої, більш значущої мети.

Часто питають: як розвинути пам'ять чи тренувати волю? Але раніше треба з'ясувати самому — для якої громадсько значущої, життєво важливої мети потрібні гостра пам'ять чи сильна воля.

Спробую пояснити. Колиш, незабаром після закінчення університету, я почав викладати в педагогічному інституті. До лекцій готувався ретельно, складав досить докладні плани конспекти. Але одного разу я спохватувся забув конспект... Ось тоді я зрозумів, що надіявшись на конспекти не можна, що готовність пам'яті — якість абсолютно необхідна для вчителя, лектора, викладача. Я почав розвивати цю якість. І мені це вдалося. Адже переді мною була мета — оволодіти професією, і готовність пам'яті розвивалась як засіб досягнення цієї мети. Так розвиваються, тренуються всі психічні властивості і якості.

Що ж потрібне ще? Ще потрібне... незадоволення собою. Людина, задоволена собою, це, мені здається, людина без руху, без мети. Незадоволення ж собою — ось джерело самопізнання, саморозвитку і самовиховання. За ним стоїть більш загальна ознака критичності до себе, усвідомлення своєї недосконалості, своїх вад і прагнення перебороти ці вад, стати іншим — кращим.

Правда, критичність до себе не повинна переходити в помисливість, у безпідне самокопання, в ниття та бездіяльність. Міра справжньої критичності — успішність роботи над собою.

Нарешті, остання (але не важливіша!) умова — це бажання переробити себе, піти на все, щоб позбутися своїх вад. Ось основа для перебування себе.

(Далі буде).

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «МК»

„НА ТОЦІ
ЗАМЕРЗАННЯ“

Під таким заголовком 1 березня в «Молодому комунарі» було надруковано матеріал нашого кореспондента. Їм було йшлося про те, що управління колгоспу імені Леніна Новоукраїнського району, призначивши завідувачого Мар'янопільським клубом, не проявило належної принципності, вчасно не подбало про ремонт системи опалення. Клуб залишився поза увагою райкому ЛКСМУ. Редакція одержала відповіді на цей виступ, підписані заступником голови колгоспу імені Леніна А. М. Романескулом і секретарем Новоукраїнського райкому ЛКСМУ України М. Суворовим.

Новим завідувачем призначили В. Б. Кібія, який закінчив школу підготов-

ки керівників художньої самодіяльності. З 1 квітня, після затвердження на засіданні правління колгоспу, він приступив до роботи. Клуб буде відремонтовано до 15 квітня, а воляне опалення встановлять протягом літа.

У цьому ж матеріалі називалася й адреса, забута керівниками колгоспу «Росія» Головапільського району. Голова колгоспу О. Засовенко повідомив редакцію: «Виступ газети обговорено на засіданні правління, на засіданні ради Будинку культури і прийнято до виконання. Полагоджено систему опалення. У фойє та залі зашклено вікна. Діють драматичний і танцювальний гуртки, створено вокально-інструментальну групу і гурток художнього слова. Силами аматорів сцени поставлено п'єсу, проведено вечори відпочинку сільської молоді. Правління колгоспу і рада Будинку культури дбають про дедалі ширше залучення молоді, всіх жителів села до участі в художній самодіяльності».

Он был на трассе огневой.
Все укрепленья вражьи руша...
Встал нынче миномет «катушка»
На пьедестал, как часовой.
Стоит в запасе много лет
Тот миномет — бывалый воин.
Нам запевала всех побед.
Звезды Герол он достоин.
И старики, и малыши
Фронтowiку цветы подносят,
А ночью в голубой тиши
Салютом вспыхивают звезды.
На нем не счастье следов от пуль,
Но, ощущая зов Отчизны,
Он, как защитник мирной жизни,
Не позабыл тот долгий путь.
Он помнит, как четыре года
На запад гнал фашистский рой
И солнцем шла за ним свобода
В шинели серой фронтовой.
У главных городских ворот,
Где яблони цветут и груши,
Там честь прохожим отдает
Простая русская «катушка».

Михайл БЕСКОКОТОВ,
диспетчер служб движения аэропорта.
г. Кіровоград.

Розляглося неозоре,
Розлилось щедре поле,
І дрітти вздовж дороги
Таю славу гудуть.
Поле, поле колгоспне,
Моя радісна доле,
Моя світла тривога,
Я до тебе іду.
Колосисте, рідне поле,
Урожайно і чисто.
Хай комбайни співають
У колосі тугім.
Коли в бункер поллються
Ручаї золотисті,
Просурмиць над землею
Полю сонячний гімн,
Поле, поле колгоспне,
Я на тебе дивлюся
Через призму любові
У розкритий день.
Поле, поле колгоспне,
Тут окресць дитинства
Загубився навіки
Серед рос і пісень.

Анатолій КУМАНСЬКИЙ,
журналіст.
м. Кіровоград.

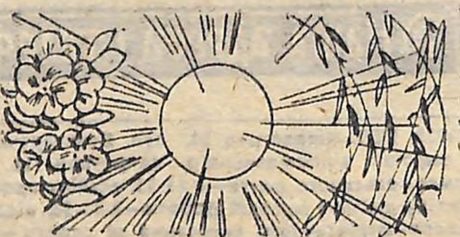
Вечір теплі долоні
Притулю до землі.
Наче буря: «Червоної!» —
Пролунало в селі.
Загрімилі копита,
Задзвеніли клинки.
«Дай, чорнява, напиться», —
Хтось торкнувся руки.
Тільки скинула брови —
У будівлях, свій!
«Пий же, пий же, здоровий»,
(Закипав лютий бій).
Шабля блиснула збоку,
Сам до гриви припав:
«Не журись, псонока...» —
І учвал поспішав.
Відревло, відгриміло
Вітром шум віднесло.
І нестямно раділо
Переможцям село.
Над бійцями суворими
Вдарив пісні розмай,
П'ятикутними зорями
Засвітивсь небонрай.

Любов ГНІДЕЦЬ,
Добровеличківський район.

О світну мій, весна вже розчакнула браму,
Кватирки нам'яниці савільно відчиня,
На протяхах чита стару класичну драму
І помахом руки оступу зупиня.
О світну мій, весна розштовхує нечемно
Дерев німі гурти, обстемиє поля.
Ставайте всі як є хутчіш за щастям в чергу;
Двигайте, як магістраль, пробуджена земля.
Ось тільки наперед не пхайтесь разом грубо
Під молодих небес полотнище ляне.
О світну мій, весна господарює любово
І брагою вітрів хмелить тебе й мене.
Гримить — живи, живий! Струси нудьгу
Ледачу!

Оговтуйся в теплі, щоб випростатись зміг!
Та ж вистачить усім, біда із нетерплячим,
Весна — вона для всіх, одна, одна на всіх.
Наважусь і я і теж у чергу стану.
Нічого, що в кінці, ачий перепадає,
О світну мій, весна гойда зеленим станом,
Уперто свій мотив над простором веде.
Та к дідьку всі малі, цезайте всі досади,
Осмота вечорів, важний тягар гризот.
О світну мій, весна торус шлях до саду,
Що цвітом гомонить ген-ген за горизонт.
То сад найкращих слів, моя жага солодка,
Запекле пекло й рай, квітнева зав'язь дум,
Гудуть оркестри бділі, бісуються сорони,
А я все жду чогось, як порятунку жду.

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ,
член Спілки письменників СРСР.
м. Кіровоград.

Добридень, вчителю! Своє мовчання я
Не буду виправдовувати, ні.
Снажу одверто: тишу я себе
Надію, що скоро вас побачу.
Що знов до вас у гості завітаю.
І в урочистій тиші книгозбірні
Мені ви почитаете, звичайно,
Новеньке щось із вашого доробку.
А я уважно слухатиму вас,
Як і колись у школі, на уроках,
А потім ви, як то не раз бувало,
Щось на прощання скажете мені,
Удачі побажаєте, звичайно,
І міцно руку стиснете, як завжди.
І потиск той мені розкаже ще
І завтра, і позавтра
Про щирість вашу...

Костянтин ЛЕСЬ,
учитель,

с. Солгутово
Гайворонського району.

Яскраві сплески мрійних хвиль.
В душі мої — яскраві сплески...
На мене котять звідуєлість
Життя барвисті перевесла.
І в кожній — цяточка тепла,
Краси, що матінка-природа
Крізь сонцеліття пронесла.
Вона в мені сьогодні сходиться,
А сонце, а добро — в мені.
Бубняве, мов в ґрунті зерно,
І навіть хвилі мовчазні
Шепочуть стиха: тут твій берег...

Людмила САВІТОНОВА,

м. Кіровоград.

Перо порой промазати може,
не дає в мислях не замаже
несправедливість добро.
А хто способен обозначити
і мазати дотем наші лица,
тот, верно, держит не перо.
Перо нас може заморочить,
но вдруг разбудить среди ночи,
прикаже: «Верь!» Прикаже: «В строй!»
А хто, как сладкими халвами,
нас кормит складними хвалами,
тот, верно, держит не перо.
Перо пройде сквозь все засови,
туда, где дремлет наша совесть,
И пусть не век оно остро,
но, независимо от стажа,
оно не поддемит продаме.
Таким уж создано перо.

Анна БРАГИНСКАЯ,

г. Кіровоград.

За пісню,
що лунала у саду,
Вручас Ворон
Премію Дрозду.
Де не візьмись —
Руда:

— І що тобі
Сподобалося в Дрозда?
Он в Піаня голос,
краще не бува —
Я замираю,
Моли він співа.

Борис ЧАМЛАЙ,
службовець,

м. Кіровоград.

Хочу зливи і грому,
Бо ніяк не засну.
Хочу рушити з дому
В осяйну далину.
Хочу личком припасти
До тремкої землі,
На траві слід проласти
І загубитись в імлі.
Хочу пісню співати
Серед сонних дібров.
Хочу в серці пленати
Незрадливую любов...

Оксана СТЕПАНЕНКО,

с. Злинка
Маловисківського району.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Пуначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу
комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди,
відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу вій-
ськово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

У Миколаєві відбулися республіканські змагання юних спортсменів з художньої гімнастики.

У них взяли участь представники 14 міст України. Перше місце в групі дитячо-юнацьких спортивних шкіл зайняла команда миколаївських гімнасток, а в групі спортивних товариств — команда ДСТ «Авіагарт» з Харкова.

На фото: юні гімнастки з Кременчука кандидати в майстри спорту, семикласниці Ліана ПОПОВИЧ (праворуч) і Євгенія ПРИБОК.

Фото К. ДУДЧЕНКА. (Фотохроніка РАТАУ).

ВІВТОРОК

12 КВІТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 10.00 — К. т. «Гусенятко». Лялькова п'єса. (Кіровоград на Республіканське телебачення). 10.40 — Концерт Українського народно-го хору ім. Г. Верьовки. 11.00 — Новини. 11.15 — Телефільм «Крида». Українська література для учнів 10 класу. 12.10 — Телефільм «Роса». 13.30 — «Для всіх і для кожного». 16.30 — «Мереживо танцю». 17.00 — «Соціальний портрет колективу Київського центрального університету». Передача 2. 17.30 — «Рубежі десятиріччя». 17.45 — Концерт класичної музики. 18.00 — Новини. 18.15 — К. т. «У кожному малюнку — сонце». 18.30 — К. т. «Людина, Земля, Всесвіт». 19.15 — К. т. Концерт, присвячений Дню космонавтики. 21.00 — «Час». 21.30 — Кіноповість «Зоряна хвиля». 22.40 — Тележурнал «Старт». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — «Людина і закон». 10.00 — К. т. Фільм «Туманність Андромеди». 11.15 — К. т. «Наша біографія. Рік 1939». 16.25 — «На шкільних шпиртах». 17.00 — «Соціальний портрет колективу Київського центрального університету». Передача 4. 17.30 — «Золоті Зірки України». 17.45 — Для дітей. Концерт. 18.00 — «Клуб міжнародної дружби». (Кіровоград). 18.30 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 19.00 — К. т. Грає академічний оркестр російських народних інструментів Центрального телебачення і Всесоюзного радіо. 19.25 — К. т. «Розелі: країна расизму і терору». Документальний фільм. 20.00 — К. т. «Сім'яна історія». Телевістара. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Поезія». Володимир Солоухін. По закінченні — новини.

СЕРЕДА

13 КВІТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. Мультифільм. 10.00

— Телефільм «Якщо я покаяю». 11.15 — К. т. «Клуб кіно-подорожей». 14.00 — К. т. Документальний фільм «За морем — сонце». 14.20 — Фільм «Дама з собачкою». 15.45 — К. т. «Відукність, сурмачі». 17.00 — «Соціальний портрет колективу Київського центрального університету». Передача 3. 17.30 — К. т. «Салют Жовтню». 18.00 — «День за днем». (Кіровоград). 18.15 — Сьогодні — День поезії. (Кіровоград). 19.05 — «Людина і закон». 19.35 — К. т. Тираж «Спортлото». 19.45 — К. т. Фільм «Туманність Андромеди». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Телевістара «Манон». По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Співає піонерія. 10.30 — Телефільм «Отчий дім». 11.00 — Новини. 11.15 — «Орбіта дружби». 11.40 — «Шкільний екран». Радіоска мова для учнів 8 класу. 12.10 — Кіноповість «Зоряна хвиля». 16.40 — «Шодежник соціалістичного змагання». 17.00 — «Музичні вечори для юнацтва». 18.00 — Реклама, оголошення. 18.30 — Камерний концерт. 19.00 — Вісті. 19.30 — «Сільськогосподарський тиждень». 19.45 — «Так у нашому роду по-велося». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Перший Всесоюзний фестиваль художньої самодіяльної творчості трудящих. Заїграв студентська молодь України. Під час перерви — новини.

ЧЕТВЕР

14 КВІТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — «Людина і закон». 10.00 — К. т. Фільм «Туманність Андромеди». 11.15 — К. т. «Наша біографія. Рік 1939». 16.25 — «На шкільних шпиртах». 17.00 — «Соціальний портрет колективу Київського центрального університету». Передача 4. 17.30 — «Золоті Зірки України». 17.45 — Для дітей. Концерт. 18.00 — «Клуб міжнародної дружби». (Кіровоград). 18.30 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 19.00 — К. т. Грає академічний оркестр російських народних інструментів Центрального телебачення і Всесоюзного радіо. 19.25 — К. т. «Розелі: країна расизму і терору». Документальний фільм. 20.00 — К. т. «Сім'яна історія». Телевістара. 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Поезія». Володимир Солоухін. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 14.00 — Документальний фільм «Люди-ла лезикі мети». 14.55 — «Ми знайомі з природою». 15.15

— «Немеркнуча слава». До 60-річчя Квітневих тез В. І. Леніна. 15.45 — Ж. Верн. «Діти капітана Гранта». 16.15 — «На будовах п'ятиріччя». 16.45 — «Шахова школа». 17.15 — «Книга у твоєму житті». 18.00 — «Республіканська фізико-математична школа». 18.30 — Вісті. 19.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Локомотив» (М) — «Шахтар» (Донецьк). Під час перерви — «Вітала над Волюгою». 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Ц. Пулі. «Есмеральда». Вистава. Під час перерви — новини.

П'ЯТНИЦЯ

15 КВІТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «Сім'яна історія». Телевістара. 11.15 — К. т. «Ленінський університет мільйонів». 14.00 — К. т. Документальний фільм «Бережіть землю». 14.50 — М. Островський. «Як гартувалася сталь». 15.40 — К. т. «По відній країні». Білоруська РСР. 16.10 — «Сім'я». 17.00 — «Соціальний портрет колективу Київського центрального університету». Передача 5. 17.30 — «Кім буть». 18.00 — Новини. 18.15 — «День за днем». (Кіровоград). 18.40 — «Золоті Зірки України». Нарис про головного агронома колгоспу імені XX з'їзду КПРС Бобринського району Л. М. Пимбал. (Кіровоград). 18.55 — «Злочин без кари». 19.25 — «Веселка». II міжнародний фестиваль телепрограм народної творчості. Колумбія. 20.00 — К. т. «Наша біографія. Рік 1940». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. «Золота нота». (НДР). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «Будильник». 10.00 — К. т. «Служба радянському Союзу». 11.00 — К. т. Московські школярі читають вірші радянських поетів. 11.45 — К. т. Кіножурнал «Хочу все знати». 12.00 — К. т. «Музичний кіоск». 12.30 — К. т. «Сільська година». 13.30 — Фільм «Семеро смілих». 15.15 — «За ваші листами». 16.00 — К. т. «Між народна панорама». 16.30 — К. т. «Пісня-77». 17.00 — К. т. «Клуб кіноподорожей». 18.00 — К. т. Показові виступи фігуристів. Під час перерви — новини. 21.00 — «Час». 21.30 — «Розповіді про театр». 22.35 — К. т. Концерт з творів А. Мівальді. По закінченні — новини.

СУБОТА

16 КВІТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «АБВГДейка». 10.00 — К. т. «Для вас, батьки!». 10.30 — К. т. «Ранкова пошта». 11.00 — «Більше хороших товаришів». 11.30 — К. т. «Розповіді про художників». 12.00 — К. т. Концерт солістів Галути Київського театру опери та балету. 13.00 — К. т. «Шодежник суботника». 13.10 — К. т. «Партія — безсмертя нашої справи». Вірні радянських поетів. 13.35 — К. т. «Твори

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ ДЛЯ ЖУРНАЛІСТІВ ОБЛАСТІ

Обком Компартії України провів прес-конференцію для журналістів області. В ній взяли участь редактори міськрайонних і районних газет, журналісти обласних газет і облтелерадіокомітету, кореспонденти республіканських газет і РАТАУ. Про перспективи розвитку промисловості області в десятиріччя розповіли перший заступник голови обласного комітету партії обласних газет і РАТАУ. Про перспективи розвитку промисловості області в десятиріччя розповіли перший заступник голови обласного комітету партії обласних газет і РАТАУ. Про перспективи розвитку промисловості області в десятиріччя розповіли перший заступник голови обласного комітету партії обласних газет і РАТАУ.

РОВЕСНИКИ РЕВОЛЮЦІЇ

Серію портретів ровесників Великого Жовтня задумали створити до ювілею Радянської влади учасники Кіровоградського кінофестивалю «Обрій». Ентузіастів малою екрана розкажуть у документальних стрічках про людей героїчної долі, відтворять у кінокадрах місця Кіровоградщини, згадувані у роботах В. І. Леніна, що невідомо змінилися.

Фільми самодіяльної студії, якою керує її виконавець Володимир Гришко, користуються заслуженим успіхом у глядачів. Їх герої — наші сучасники, передовики виробництва, люди, одержимі мрією, захоплені справою. Їм присвячено понад серок картин. Поліобличчя глядачам кіножурнали «Кіровоградські горизонти», присвячені найважливішим подіям у житті області. Прем'єра «Обрій» з нетерпінням чекають у кінотеатрі любительського фільму, відкритого в обласному центрі фільми на останні чотири роки його роботи подивилися більш як мільйон глядачів.

В. МАЛИНОВСЬКИЙ,
кор. РАТАУ.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00

«Позивні червоної суботи». 10.15 — Документальний фільм «Всесвіт на праці». 11.20 — «Суботній репортаж». 11.35 — Концерт. 12.00 — «Позивні червоної суботи». 12.20 — «Салют овіній». 13.25 — «Жовтневий заспів». 13.50 — «Сонячне коло». Концерт. 15.35 — «Позивні червоної суботи». Репортаж з Іллічівського порту. 15.50 — Концерт радянської пісні. 16.05 — «Позивні червоної суботи». На нах Львівщини. 16.20 — Концерт. 17.30 — Вісті. 18.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (ТБ). Під час перерви — «Спортлото». 19.45 — Фільм «Шасливий рейс». 21.00 — «Час». 21.30 — К. т. Концерт лауреатів премії Ленінського комсомолу. По закінченні — новини.

НЕВІДОМО

17 КВІТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА, 9.00 — Новини. 9.10 — К. т. Гімнастика. 9.30 — К. т. «Будильник». 10.00 — К. т. «Служба радянському Союзу». 11.00 — К. т. Московські школярі читають вірші радянських поетів. 11.45 — К. т. Кіножурнал «Хочу все знати». 12.00 — К. т. «Музичний кіоск». 12.30 — К. т. «Сільська година». 13.30 — Фільм «Семеро смілих». 15.15 — «За ваші листами». 16.00 — К. т. «Між народна панорама». 16.30 — К. т. «Пісня-77». 17.00 — К. т. «Клуб кіноподорожей». 18.00 — К. т. Показові виступи фігуристів. Під час перерви — новини. 21.00 — «Час». 21.30 — «Розповіді про театр». 22.35 — К. т. Концерт з творів А. Мівальді. По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Фільм «Такі симпатичні воки». 11.00 — Для школярів. «Кубок радий». 11.40 — Концерт. 12.30 — «Катрусині кінозла». 14.20 — «Слава солдату». 16.20 — «Телеуніверситет науки і техніки». 15.50 — Для дітей. «Сонечко». 16.20 — «Сільський обрій». 17.05 — «Естафета подумків років». 18.05 — «Поезія». До дня польської літератури на Україні. 18.40 — «Сатиричний об'єкт». 19.00 — Вісті. 19.30 — Перший Всесоюзний фестиваль художньої самодіяльної творчості трудящих. Херсонська область. 20.45 — «На добраніч, діти!». 21.00 — «Час». 21.30 — Фільм «Любов». 22.55 — Новини.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.